

Miroslav Andrt (1978) se sice narodil v Roudnici nad Labem, reálně je rodilý Štěták. Ve Štětí vyrostl a považuje se za místního patriota a srdcaře. Vystudoval Obchodní akademii v Žatci a své vzdělání zakončil v Praze nejprve jako ekonom na České zemědělské univerzitě a posléze též jako sociální a kulturní ekolog na Univerzitě Karlově, kde se zaměřoval na problematiku udržitelného rozvoje a strategického řízení. Pracoval jako projektový manažer, ekonom a lektor v asociaci Národní síť Zdravých měst ČR, jako vedoucí ekonomického odboru na Městském úřadě ve Štětí, opakovaně byl zvolen místostarostou města Štětí a po volbách v roce 2022 dostal důvěru jako jeho starosta. Osobně se zasadil o řadu strategických investic do rozvoje města a jeho místních částí. Čtvrt století také působí jako instruktor školního lyžování na lyžařských kurzech. Je ženatý a se svou ženou Věrou vychovává dvě krásné dcery. Běžkuje, sjezdjuje, jezdí na kole, zahradničí a hraje ochotnické divadlo. Domluví se německy, anglicky a rusky.

Ústecký kraj může být místem, kde se mění pravidla hry

Ústecký kraj má na víc. Starosta města Štětí a předseda Hospodářské a sociální rady Litoměřicka Miroslav Andrt, který kandiduje do krajského zastupitelstva za uskupení LEPŠÍ SEVER, popisuje bolesti opomíjeného kraje, obrovský potenciál i možné cesty za lepší budoucností.

Štětí leží na okraji Ústeckého kraje. Má i přesto sdílené problémy se zbytkem kraje? Co zdejší obyvatelé nejvíce trápí?

Náš region byl součástí bývalých Sudet a z masivní obměny obyvatelstva se nevzpamatoval dodnes.

Do Štětí se v několika vlnách lidé stěhovali za prací, což se podepsalo na sociální skladbě obyvatel a jejich vzdělanosti. I nás trápí sociálně vyloučené lokality, alkoholismus, nezaměstnanost a nezaměstnatelnost, vandalismus a kriminalita.

Když se dnes zeptáte žáků na druhém stupni základních škol, kde chtějí jednou žít a zakládat své rodiny, většina vám odpoví, že odsud chce zmizet. Tento trend chceme změnit a postupnými trpělivými kroky se to i daří, ale potřebujeme v tom vydatně pomoci.

Celorepublikově dochází k zániku ovocných sadů, kterými je Litoměřicko vyhlášené. Nebudeme Litoměřicko brzy říkat „pole Čech“ místo „zahrada Čech“?

Ještě více se obávám, aby z té naší zahrady jednou nebyla „poušť Čech“. Trh nutí zemědělce co nejvíce vytěžovat obhospodařovanou půdu, která pak degraduje a ztrácí svou úrodnost.

Je třeba udržitelně hospodařit, ale je nezbytné za to zemědělcům odpovídajícím způsobem i zaplatit, jinak za pár let nebude mít kdo hospodařit. A s českým ovocem či zeleninou je to ještě smutnější, protože ho nedokážeme dodávat a spotřebovat ani v regionu, kde se vypěstuje.

To je velká výzva pro Ústecký kraj, který je zřizovatelem nemocnic, domovů důchodců, středních škol atp., kam by se daly dodávat potraviny od místních producentů. Místo toho je kupujeme z dovozu a naše ovoce se nechá raději shnit a sady vytrhat. Změnu máme ve svých rukou. Jen je k tomu potřeba dostatek odvahy!

Ústecký kraj je z pohledu státních investic popelkou. Ty, které míří na Litoměřicko, podle vás nejsou správně zacílené (například uvažovaná vysokorychlostní trať). Co Litoměřicko opravdu potřebuje?

Bohužel se opakovaně prokazuje, jak stát a úředníci v Praze málo zohledňují naše skutečné potřeby a přehlížejí naše priority.

Pokud má na našem území vláda tuto prioritu na železnici, měla by nám ruku v ruce pomoci vyřešit související dopravní problémy na silnicích. Do potřebné dopravní infrastruktury se vkládá minimum. Bez korektního partnerství a společného postupu státu, kraje a obcí to ale nemáme šanci vyřešit.

Jaké jsou vaše další programové priority? Můžete ve stručnosti popsat, čeho a jakým způsobem chcete dosáhnout?

Velký potenciál vnímám v investicích do vzdělání. Je třeba nejen řešit inkluzi znevýhodněných dětí a udržet je ve vzdělávacím systému co nejdéle, aby se aspoň něčím vyučili, ale potřebujeme podporovat a povzbuzovat i talentované děti.

Bez nadšených lidí se nikam nepohneme. A je nezbytné je umět i odpovídajícím způsobem zaplatit, protože u nás často pracují v mnohem náročnějším prostředí než ve zbytku republiky. Speciální příplatky by jistě uvítali pedagogové, zdravotníci, policisté, pečovatelky, hasiči a další důležité profese, protože nám tyto schopní lidé jinak utíkají za lepšími platy do Německa nebo do Prahy. V tom by byla skutečná solidarita našeho státu, aby se situace stále nezhoršovala a pomyslné nůžky dále nerozevřaly.

Mohou podle vás krajské volby něco skutečně ovlivnit?

Mohou velmi zásadně. Musí se ale táhnout za jeden provaz a prosadit například úpravu nespravedlivě nastaveného rozpočtového určení daní, díky němuž bohaté regiony dále bohatnou, a ty chudé ještě více chudnou, problémy u nich narůstají, přičemž na jejich řešení ve výsledku dostávají stále méně peněz. Tuto spirálu zkázy je třeba co nejdříve otočit.

Kraj může také hodně pomoci tím, že bude postupně měnit image našeho regionu. Máme u nás i přes průmyslové dědictví úžasnou krajinu a řadu příležitostí pro aktivní trávení volného času. Většina republiky to ale neví a má nás za špinavou díru s množstvím problémů. Tohle musíme konečně změnit.